

Vatten som bär liv

Jag sitter vid Helgasjön strax utanför Växjö och ser ut över en spegelblank sjö. Solen strålar från en blå himmel och jag kan knappast se var vattnet övergår i himmel. Jag andas lugnare och jag förundras över skönheten. Det är något särskilt med vatten och det är något särskilt att sitta vid vatten, höra vatten, känna vattenstänk i ansiktet och på kroppen, dricka ett glas med klart kallt vatten.

”I begynnelsen skapade Gud himmel och jord. Jorden var öde och tom, djupet täcktes av mörker och en gudsvind svepte fram över vattnet.”

I Bibelns allra första berättelse, finns vattnet, det var så livet började. Det finns alltid vatten med när nytt liv uppstår, vattnet bär livet. För att ett frö ska kunna växa behövs vatten. Också vi var en gång omslutna av skyddande fostervatten. Inget levande klarar sig utan vatten. Vi behöver vårda vattnet, sjöarna, haven, se till att det räcker åt alla. Samtidigt som vatten är nödvändigt för allt liv bär vattnet på väldiga krafter och kan hota liv. Liv och död, ljus och mörker, glädje och sorg...livets verkligheter...

Jag sitter vid stranden, så nära vattnet att jag kan röra vid det med handen. Jag tänker på mitt dop, låter några av Helgasjöns vattendroppar bli till ett kors i min panna, en påminnelse om det kors som tecknades över min kropp när jag döptes, löftet om att Gud alltid skulle vandra vid min sida.

Han låter mig vila vid lugna vatten... skriver kung David i den 23:e psaltarpsalmen. Lugna vatten, någon har sagt en människans blodtryck sjunker när vi vistas vid vatten.

Så vandrar mina tankar vidare till en annan plats och till ett annat vatten, till någon som gärna rörde sig vid vatten och som tycks veta vårt behov av vatten. Någon som med jämna mellanrum tog med sig sina lärjungar till öde trakter för att dom skulle få möjlighet att vila lite. Det är vid Gennesarets vatten som Jesus möter, undervisar och mättar människors hunger. Det är vid Gennesarets vatten som han möter och kallar människor att följa honom och bli hans lärjungar och det är där vid samma vatten som han efter sin uppståndelse möter lärjungar som förlorat allt hopp. Det händer så mycket viktigt där vid vattnet, så många möten, så många avgörande ögonblick.

Han låter mig vila vid lugna vatten...

Var hittar du dina lugna vatten? Där du får vila och andas lugnt? Har du någon speciell strand, sjö, hav, vattendrag?

Jag tror att det finns en Gud som vet vårt behov av platserna där tankarna får ströva fritt, där dom stora frågorna får utrymme. Jag tror att det finns en Gud som bryr sig om och som vill att vi ska finna vila. Kanske kan kyrkans rum vara den plats där du finner vila, din källa, din plats där tankarna får ströva fritt, där dom stora frågorna får plats.

Carina Samuelsson, stiftsadjunkt och skolpräst Växjö stift